

Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Dil, Sanat ve Kültürün Karşılıklı Etkileşimi *The Interrelation of Language, Art, and Culture in Teaching Turkish as a Foreign Language*

Savaş Sarıhan

Dr. Öğretim Üyesi, Haliç Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Tasarım Bölümü, İstanbul, Türkiye
Asist. Prof., Haliç University, Faculty of Fine Arts, Department of Graphic Desing, Istanbul, Türkiye
Orcid: 0000-0003-4346-0077 sarihansavas@gmail.com

Hasan Boynukara

Prof. Dr., Haliç Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Müdür, İstanbul, Türkiye
Prof. Dr., Haliç University, School of Foreign Languages, Manager, Istanbul, Türkiye
Orcid: 0000-0001-5121-9916 hasanboynukara@halic.edu.tr

Selma Arslan

Koordinatör, Haliç Üniversitesi, Tömer, İstanbul, Türkiye
Coordinator, Haliç University, Turkish Teaching, Application & Research Center, Istanbul, Türkiye
Orcid: 0009-0004-2291-1726 slmatmaca26@gmail.com

Ahmed Abdulkareem Ahmed Ahmed

Uzman Yrd., Haliç Üniversitesi, Tömer, İstanbul, Türkiye
Assistant Expert, Haliç University, Turkish Teaching, Application & Research Center, Istanbul, Türkiye
Orcid: 0009-0000-2728-649X ahmedalhayek10@gmail.com

Article Information/Makale Bilgisi

Cite as/Atıf: Sarıhan, S., Boynukara, H., Arslan, S. ve Ahmed, A. A. A. (2025). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Dil, Sanat ve Kültürün Karşılıklı Etkileşimi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 71, 203-214.
Sarıhan, S., Boynukara, H., Arslan, S. and Ahmed, A. A. A. (2025). The Interrelation of Language, Art, and Culture in Teaching Turkish as a Foreign Language. *Van Yüzüncü Yıl University the Journal of Social Sciences Institute*, 71, 203-214.

Article Types / Makale Türü: Research Article/Araştırma Makalesi

Received/Geliş Tarihi: July 30, 2025/30 Temmuz 2025

Accepted/Kabul Tarihi: March 23, 2026/23 Mart 2026

Published/Yayın Tarihi: March 25/25 Mart 2026

Pub Date Season/Yayın Sezonu: March/Mart

Issue/Sayı: 71

Pages/Sayfa: 203-214

Plagiarism/İntihal: This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software./ Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi.

Published by/Yayıncı: Van Yüzüncü Yıl University of Social Sciences Institute/Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü

Ethical Statement/Etik Beyan: It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited/ Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur (Savaş SARIHAN/Hasan BOYNUKARA/Selma ARSLAN/Ahmed Abdulkareem Ahmed AHMED).

Conflict of Interest/Çıkar Beyanı

There are no conflicts of interest./Bu çalışma kapsamında herhangi bir kurum, kuruluş, kişi ile çıkar çatışması yoktur.

Declaration of Authors' Contribution/Yazarların Katkı Oran Beyanı

This article has four authors, and the contribution of each author is as follows: the first author 25%, the second author 25%, the third author 25%, and the fourth author 25%/Bu makale dört yazarlıdır ve yazarın katkı oranı sırasıyla birinci yazar yüzde 25, ikinci yazar yüzde 25, üçüncü yazar yüzde 25, dördüncü yazar yüzde 25'tir.

Copyright & License/Telif Hakkı ve Lisans: Authors publishing with the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0./Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır

Öz

Bu çalışma, yabancı dil olarak Türkçe öğretimi bağlamında dil, sanat ve kültür arasındaki etkileşimi disiplinlerarası bir perspektiften incelemektedir. Özellikle sanat temelli öğrenme yaklaşımları ile kültürel içerikli uygulamaların öğretim süreçlerindeki etkisi değerlendirilmiştir. Dilin yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda kültürel kimlik, kolektif bellek ve estetik değerlerin taşıyıcısı olduğu kabulüyle, sanatın çok katmanlı yapısının dil öğrenimine katkısı ele alınmıştır. Karma yöntemle yürütülen araştırmada, anket verileri ile gözlem ve uygulamalardan elde edilen nitel bulgular birlikte analiz edilmiştir. Elde edilen veriler, görsel sanatlar, müzik, geleneksel el sanatları, anlatı ve drama gibi sanatsal unsurların ders içeriklerine dâhil edilmesinin, öğrencilerin öğrenme motivasyonunu ve katılım düzeylerini artırdığını göstermektedir. Ayrıca kültürel içeriklerin kullanımı, öğrencilerin hem kendi kültürel kimliklerini tanımalarına hem de Türk kültürünü daha derinlemesine anlamalarına olanak tanımaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma sanatın, dil öğretiminde yalnızca pedagojik değil; aynı zamanda kültürel aktarım ve toplumsal uyum süreçlerinde etkin bir araç olduğunu ortaya koymakta ve Türkçe öğretiminde kapsayıcı bir model önerisi sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Sanat, Kültür, Dil, Anket

Abstract

This study examines the interaction between language, art, and culture within the context of teaching Turkish as a foreign language, adopting an interdisciplinary perspective. It specifically evaluates the impact of art-based learning approaches and culturally embedded practices in language teaching processes. Based on the assumption that language is not only a means of communication but also a carrier of cultural identity, collective memory, and aesthetic values, the study explores how the multi-layered nature of art contributes to language acquisition. Utilizing a mixed-methods approach, the research analyzes both quantitative data from surveys and qualitative insights from observations and practices. The findings indicate that the integration of artistic elements—such as visual arts, music, traditional crafts, storytelling, and drama—into the curriculum significantly enhances students' motivation and participation. Moreover, the inclusion of cultural content supports students in recognizing their own cultural identities while also enabling a deeper understanding of Turkish culture. In conclusion, this study demonstrates that art functions not only as a pedagogical tool in language education but also as an effective medium for cultural transmission and social integration, offering a culturally inclusive model for teaching Turkish as a foreign language.

Keywords

Art, Culture, Language, Survey

Giriş

Küreselleşme olgusu, kültürlerarası etkileşimi hızlandırmış ve çokdilli iletişim gereksinimini ön plana çıkarmıştır. Bu doğrultuda, yabancı dil öğretimi yalnızca bir iletişim aracı olarak dilin kazandırılmasını değil, aynı zamanda bireylerin kültürel farklılıklar karşısında anlayış geliştirmesini de amaçlayan çok boyutlu bir sürece dönüşmüştür. Özellikle Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi, son yıllarda gerek akademik gerekse sosyo-kültürel etkileşim alanlarında artan ilgiyle birlikte önemli bir araştırma konusu haline gelmiştir. Türkçeyi öğrenen bireylerin dil edinim süreçlerini desteklemek amacıyla geliştirilen yöntemler ve içerikler, dil öğretiminin pedagojik çerçevesini sürekli olarak yeniden şekillendirmektedir.

Bu süreçte, sanatsal ve kültürel içeriklerin öğretim materyallerine entegre edilmesi, hem dilin yapısal yönlerinin daha kalıcı biçimde öğrenilmesini sağlamakta hem de öğrencilerin hedef dile yönelik motivasyonlarını artırmaktadır. Şiir, müzik, sinema, tiyatro ve edebiyat gibi sanat dallarının yanı sıra, gelenekler, yemek kültürü ve toplumsal değerler gibi kültürel öğelerin öğretim sürecine dâhil edilmesi, öğrencilerin yalnızca dilsel yeterlilik değil; aynı zamanda kültürlerarası farkındalık ve iletişimsel yetkinlik geliştirmelerine katkı sunmaktadır. Bu bağlamda, sanatsal ve kültürel içeriklerin, yabancı dil öğretiminde salt birer destek unsuru olmaktan öte; anlam inşası, duygusal bağ kurma ve öğrenme motivasyonu gibi bilişsel ve duyuşsal boyutlarda da etkili olduğu düşünülmektedir.

Bu çalışmada, Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen uluslararası öğrencilerin sanatsal ve kültürel içeriklere ilişkin algılarını, deneyimlerini ve tutumlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Araştırmanın temel amacı; söz konusu içeriklerin dil öğrenme süreçlerine olan katkısını katılımcı görüşleri doğrultusunda analiz etmek ve öğretim materyallerinin bu doğrultuda nasıl yapılandırılması gerektiğine ilişkin çıkarımlar sunmaktır. Bu kapsamda, farklı ülkelerden gelen katılımcılarla yürütülen ve anket yöntemiyle veri toplanan çalışma, dil öğretiminde kültür temelli yaklaşımların işlevselliğini sorgulayan güncel bir bakış açısı ortaya koymayı hedeflemektedir.

Bu araştırmanın, kültürel çeşitliliğe sahip öğrenen gruplar için etkili öğretim stratejileri geliştirilmesine ve sanatsal-kültürel içeriklerin Türkçe öğretiminde nasıl daha verimli kullanılabileceğine yönelik öneriler sunması bakımından alanyazına katkı sağlaması beklenmektedir.

1. Yöntem

1.1. Araştırmanın Deseni

Bu çalışma, nicel araştırma yöntemine dayalı olarak tasarlanmış ve tarama (betimsel) modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, belirli bir evrende yer alan bireylerin çeşitli özelliklerini tanımlamayı amaçlayan, mevcut durumu olduğu gibi ortaya koyan bir yaklaşımdır. Araştırmada, katılımcıların belirli bir konuya ilişkin tutum ve eğilimlerini ölçmek amacıyla yapılandırılmış bir anket formu kullanılmıştır.

Tarama yöntemi; olguların, nesnelerin, bireylerin, kuruluşların, toplulukların ve çeşitli disiplinlere ait yapıların mevcut durumunu tanımlamaya ve anlamlandırmaya yönelik gerçekleştirilen sistematik çözümlemelerdir (Kaya vd., 2016: 39). Bu yöntem doğrultusunda, araştırmada kullanılan anket formu dijital ortamda hazırlanmış ve farklı ülkelere katılımcılara ulaştırılmıştır. Böylece uluslararası düzeyde veri elde edilmesi mümkün olmuş, bu da çalışmanın kültürlerarası karşılaştırmalara katkı sunmasını sağlamıştır. Elde edilen bu veriler, bulguların daha geniş bir bağlamda ele alınmasına ve yorumlanmasına olanak tanımıştır. Bu yönüyle çalışma, nicel veriler ışığında betimleyici sonuçlara ulaşmayı amaçlayan bir yaklaşım temelinde gerçekleştirilmiştir.

1.2. Araştırmanın Etik İzni

Bu araştırma için, Haliç Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kurulu'nun 26.06.2025 tarihli ve 06 sayılı toplantı kararında belirtilen etik onayı ile yürütülmüştür. 06 sayılı etik kurul izni alınmıştır.

1.3. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada, veri toplama sürecinde hem nicel hem de nitel tekniklerin birlikte kullanıldığı karma araştırma deseni tercih edilmiştir.

Bu yöntem, araştırma problemini çok boyutlu bir biçimde ele almayı mümkün kılmaktadır. Nitekim karma desenle yürütülen çalışmalarda, veri toplama araçlarının her iki yöntemi kapsayacak şekilde bütüncül ve uyumlu biçimde yapılandırılması gerektiği belirtilmektedir (Alkan vd., 2019: 573). Bu doğrultuda nicel veriler, araştırmanın genel eğilimlerini ortaya koymak amacıyla yapılandırılmış bir anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Anket formu, katılımcıların demografik bilgileri ile belirli

tutum, görüş ve deneyimlerini ölçmeye yönelik kapalı uçlu sorulardan oluşmaktadır. Anket formu, kapalı uçlu sorulardan oluşmakta olup nitel veri toplamaya yönelik bir bölüm içermemektedir; bu nedenle çalışma yalnızca nicel analiz ile sınırlıdır. Böylece, hem sayısal verilerle genellenebilir bulgulara ulaşılması hem de katılımcıların deneyimlerine dayalı derinlemesine analiz yapılması mümkün kılınmıştır. Bu yaklaşım, araştırma konusunun çok yönlü olarak ele alınmasına olanak tanımıştır.

1.4. Verilerin Analizi

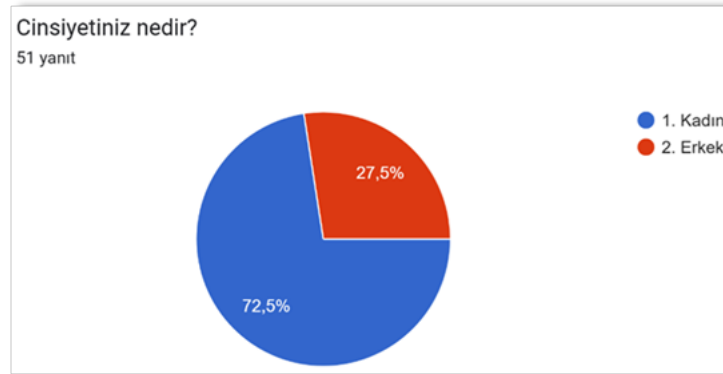
Araştırmada elde edilen nicel veriler, betimsel istatistiksel yöntemler kullanılarak analiz edilmiştir.

Aktarılmak istenen bilginin niteliğine ve kullanım bağlamına bağlı olarak, grafik çeşitleri kendi içerisinde farklı türlere ayrılmaktadır. Yaygın olarak kullanılan grafik biçimleri arasında çizgisel grafikler, dikey çubuk grafikler ve dairesel (pasta) grafikler öne çıkmaktadır (Ermeydan, 2022: 229). Anket verilerinden elde edilen frekans ve yüzde dağılımları, bulguların daha açık ve anlaşılır bir şekilde sunulabilmesi amacıyla bar (çubuk) grafikleri ve pasta (daire) grafikleriyle görselleştirilmiştir. Bu grafiksel sunumlar, katılımcıların yanıtlarının genel eğilimlerini ortaya koymak ve karşılaştırmalı değerlendirmeler yapmak açısından açıklayıcı olmuştur.

Öte yandan, araştırmanın nitel boyutu kapsamında, anket formunda yer alan sorular aracılığıyla toplanan veriler içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Toplumsal bilimlerde sıkça kullanılan bu analiz tekniği, yazılı ve sözlü ifadelerde tekrar eden temaları ortaya çıkarmaya yönelik sistematik bir yaklaşıma dayanır (Metin & Ünal, 2022: 275). Bu çerçevede, nicel bulgular nitel verilerle desteklenerek araştırma konusunun daha derinlikli ve bütüncül bir şekilde yorumlanması hedeflenmiştir.

2. Bulgular

Bu çalışmada, yabancı dil olarak Türkçe öğrenen uluslararası öğrencilerin sanatsal ve kültürel içeriklere ilişkin algılarını değerlendirmek amacıyla yapılandırılmış bir anket uygulanmıştır. Toplam 12 sorudan oluşan bu anket, katılımcıların demografik özelliklerinden başlayarak, dil yeterlik düzeylerine, ders içeriklerinde yer alan sanatsal ve kültürel öğelere ilişkin deneyimlerine ve bu öğelerin dil öğrenme sürecine etkilerine kadar çeşitli boyutları kapsamaktadır. Elde edilen veriler hem istatistiksel oranlarla hem de grafiksel temsillerle desteklenerek, katılımcı görüşlerinin daha anlaşılır ve karşılaştırılabilir biçimde sunulmasını amaçlamaktadır. Aşağıda, her bir soruya ilişkin yanıtların dağılımı ve bu dağılımların yorumlanmasına yer verilmiştir.

Görsel 1. Anketin birinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

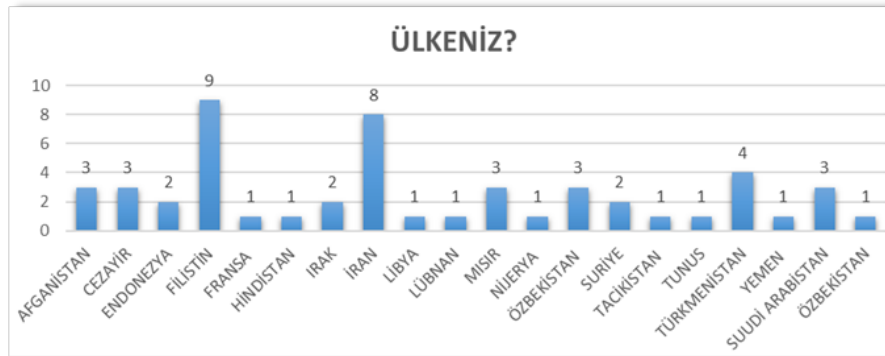
Anketin ilk sorusu olan (Görsel 1) “Cinsiyetiniz nedir?” ifadesine verilen yanıtlar doğrultusunda, toplam 51 katılımcının 37’si kadın (K), 14’ü ise erkek (E) olduğunu belirtmiştir. Bu dağılım oranlara dönüştürüldüğünde, katılımcıların %72,5’inin kadın, %27,5’inin ise erkek olduğu görülmektedir.

Bu tür kategorik verilerin yorumlanmasında grafikler, bilgiyi görsel olarak sunarak hızlı ve etkili bir analiz olanağı sağlar. Genellikle, kategorik değişkenler çubuk veya daire (pasta) grafiklerle görselleştirilirken, sayısal veriler histogram veya kutu grafik gibi yöntemlerle ifade edilir (Metintaş vd., 2019: 27). Daire grafikler, özellikle gruplar arasındaki oran farklarını görsel olarak yansıtmaya açıktır. Bu grafik türünde, her bir sınıfa ait oran çember üzerinde açısal büyüklük şeklinde temsil edilir (Metintaş vd., 2019: 29). Nitekim, Görsel 1’de yer alan pasta grafik, katılımcıların cinsiyet dağılımını bu doğrultuda sunarak verinin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır.

Görsel 2. Anketin ikinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

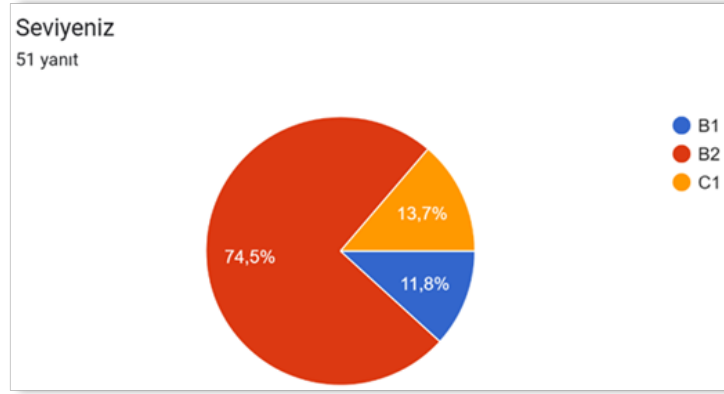
Araştırmaya katılan bireylerin yaş gruplarına ilişkin veriler, Görsel 2’de yer alan sütun grafiği ile sunulmuştur. Toplam 51 katılımcıdan oluşan örneklem grubunun yaş dağılımına bakıldığında, katılımcıların büyük çoğunluğunu genç bireylerin oluşturduğu görülmektedir. Katılımcıların 32’si (%62,7) 18–24 yaş aralığında yer almakta olup, bu durum çalışmanın özellikle genç yetişkinlere ulaşabildiğini göstermektedir. İkinci en yoğun grup, 25–30 yaş aralığında bulunan 12 katılımcı (%23,5) ile temsil edilmektedir. Buna karşılık, daha ileri yaş gruplarında katılımın azaldığı dikkat çekmektedir. Örneğin, 31–40 yaş grubunda 5 kişi (%9,8) yer alırken, 41 yaş ve üzeri kategorisinde sadece 2 katılımcı (%3,9) bulunmaktadır. Bu dağılım, araştırmanın hedef kitlesi olan uluslararası öğrencilerin ağırlıklı olarak genç yaş gruplarında yoğunlaştığını ve üniversite çağındaki bireylerin çalışmada daha belirgin şekilde temsil edildiğini ortaya koymaktadır.

Görsel 3. Anketin üçüncü sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Araştırmaya katılan uluslararası öğrencilerin uyruk bilgileri, Görsel 3’te yer alan sütun grafiğinde sunulmaktadır. Elde edilen verilere göre, katılımcılar toplamda 19 farklı ülkeden gelmektedir. Bu da çalışmanın kültürel çeşitlilik açısından zengin bir örneklem yapısına sahip olduğunu göstermektedir. Katılımcıların ülkelere göre dağılımı incelendiğinde, en yüksek katılım 9 kişi ile Filistin’den gerçekleşmiş, bunu 8 kişi ile İran takip etmiştir. Afganistan, Cezayir, Endonezya, Nijerya ve Tacikistan’dan üçer; Türkmenistan ve Yemen’den dörder; Fransa, Irak, Suriye ve Tunus’tan ikişer; Hindistan, Libya, Lübnan, Mısır ve Suudi Arabistan’dan ise birer katılım olmuştur.

Eğitim alanında kültürel çeşitlilik; farklı kültürel geçmişlere sahip öğrencilerin eğitim sürecine etkin şekilde entegrasyonu, onların öğrenme gereksinimlerinin karşılanması, dışlanmanın önüne geçilmesi ve farklılıklara saygı temelinde kapsayıcı bir ortamın oluşturulması anlamına gelmektedir (Kaptan vd., 2023: 1459). Bu bağlamda, çalışmada yer alan katılımcıların farklı sosyo-kültürel arka planlara sahip olması, elde edilen verilerin çeşitliliğini ve geçerliliğini artırmakta; kültürlerarası etkileşimlerin eğitsel süreçlerdeki yansımalarını değerlendirmek açısından önemli bir katkı sunmaktadır.

Görsel 4. Anketin dördüncü sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Anketin dördüncü sorusu, katılımcıların dil yeterlik düzeylerini belirlemeye yönelik hazırlanmış olup, elde edilen veriler Görsel 4'te pasta grafik biçiminde görselleştirilmiştir. Bu soruya yanıt veren 51 katılımcının dil seviyeleri, B1, B2 ve C1 düzeylerinde gruplandırılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu (%74,5) B2 düzeyinde yer almakta, bunu %13,7 ile C1 ve %11,8 ile B1 seviyeleri izlemektedir. Bu dağılım, çalışmanın katılımcı grubunun çoğunlukla orta-üst düzey dil yetkinliğine sahip bireylerden oluştuğunu göstermektedir. Özellikle B2 seviyesinin öne çıkması, anket sorularının anlaşılabilirliğinin ve yanıtlanabilirliğinin katılımcılar açısından uygun düzeyde olduğunu da desteklemektedir.

Nitekim, anket uygulamalarında sıklıkla karşılaşılan zorluklar arasında; ölçme araçlarının yeterliliği, örneklemin temsil gücü, veri güvenilirliği ve geri dönüş oranlarının yeterliliği gibi faktörler yer almaktadır (Arıkan, 2018: 97). Bu bağlamda, dil yeterliği düzeyi yüksek katılımcılardan elde edilen verilerin, araştırmanın güvenilirliği açısından olumlu bir unsur oluşturduğu söylenebilir.

Görsel 5. Anketin beşinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Araştırmanın beşinci sorusu, katılımcıların Türkçe öğrenme süreçlerinde sanatsal etkinliklerin (tiyatro, edebiyat, müzik vb.) ders içeriklerine ne derece entegre edildiğine ilişkin algılarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu soruya verilen yanıtlar Görsel 5'te pasta grafik biçiminde sunulmuştur. Elde edilen bulgulara göre, katılımcıların %35,3'ü (18 kişi) sanatsal etkinliklerin sıklıkla ders materyallerine dâhil edildiğini belirtirken; %43,1'i (22 kişi) bu tür içeriklerin yalnızca zaman zaman kullanıldığını ifade etmiştir. %11,8'lik bir kesim (6 kişi) sanatsal öğelerin derslerde hiç yer almadığını söylerken, %9,8'lik bir grup (5 kişi) bu konuda net bir görüş belirtmemiştir.

Dil öğretimi süreci, yalnızca dilsel yapıların aktarımıyla sınırlı kalmamakta; aynı zamanda kültürel anlam katmanlarının da öğrenilmesini içermektedir. Diller arasında sanat, toplum, anlam ve kullanım boyutlarında kültürel farklılıklar bulunur; bu farklılıklar hem dilin yapısına yansır hem de dil aracılığıyla dışa vurulur. Bu bağlamda, yabancı dil öğrenen birey yalnızca sözcükleri ve dilbilgisi yapılarını değil, aynı zamanda o dilin taşıdığı kültürel kodları da içselleştirir. Küreselleşmeyle birlikte öne çıkan çok kültürlülük kavramı doğrultusunda, çağdaş dil öğretiminin hedefi yalnızca dilsel yeterlilik kazandırmak değil, aynı zamanda iletişimsel ve kültürel yetkinlikleri de geliştirmektir (Polat & Dilidüzgün, 2015: 815).

Bu bağlamda değerlendirildiğinde, araştırma verileri sanatsal içeriklerin genel olarak Türkçe öğretiminde yer bulduğunu, ancak bu entegrasyonun sistematik ve sürekli olmadığını ortaya koymaktadır. Özellikle "ara sıra" seçeneğinin en yüksek oranla tercih edilmesi, sanatsal etkinliklerin öğretim materyallerine planlı ve düzenli biçimde dahil edilmediğine işaret etmektedir.

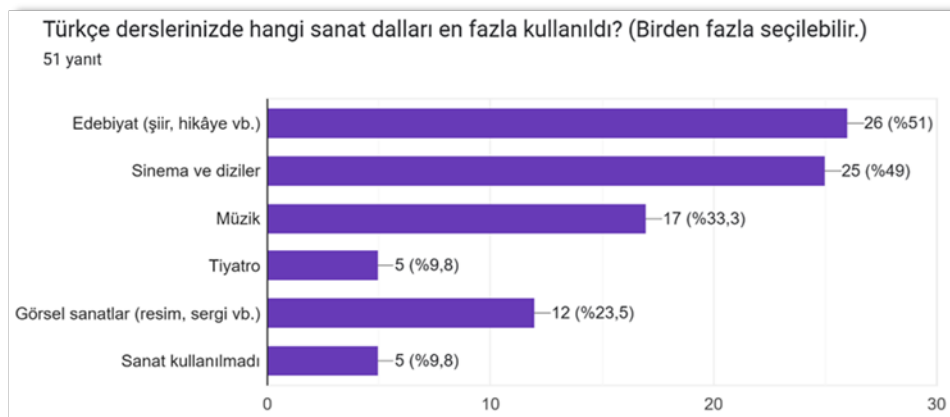

Görsel 6. Anketin altıncı sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Katılımcılara yöneltilen altıncı soru, dil öğrenme sürecinde Türk kültürüne ait unsurların (örneğin yemek kültürü, gelenekler, bayramlar vb.) ders içeriklerine dâhil edilmesinin öğrenmeye katkısını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu soruya verilen yanıtlar, Görsel 6'da pasta grafik ile görselleştirilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, katılımcıların büyük bir çoğunluğu (%70,6; 36 kişi) kültürel içeriklerin dil öğrenimine çok faydalı olduğunu belirtmiştir. %29,4'lük bir kesim (15 kişi) ise bu tür içeriklerin kısmen fayda sağladığını ifade etmiştir. "Faydası olmadı" ya da "Bu tür içeriklerle karşılaşmadım" şeklinde herhangi bir yanıt verilmemiştir. Bu durum, tüm katılımcıların doğrudan ya da dolaylı biçimde kültürel içeriklerle karşılaştığını ve bunlardan en azından sınırlı düzeyde faydalandığını göstermektedir.

Bir toplumun en önemli kültürel özelliklerinden biri yiyecek ve içecekleridir (Alıpbayeva & Arslan, 2023: 54). Kültür, ait olduğu toplumun tarihsel süreç içerisinde şekillendirdiği ve nesiller boyunca aktardığı maddi ve manevi birikimlerin bütünüdür. Dil ise bu kültürel yapının hem temel bir bileşeni hem de taşıyıcısı olarak işlev görür; toplumsal deneyimlerin, düşünce biçimlerinin ve değer sistemlerinin ortak ifade aracıdır. Dil ile kültür arasındaki ilişki, iki olgunun varlığını sürdürebilmesi açısından karşılıklı bir etkileşime dayanır. Dolayısıyla, kültürün aktarımı dil yoluyla sağlanırken, dil de içerdiği kültürel öğeler aracılığıyla gelişimini sürdürür (Miçooğulları, 2020: 43).

Bu çerçevede değerlendirildiğinde, elde edilen veriler kültürel içeriklerin dil öğretimi sürecine olumlu katkı sunduğunu göstermektedir. Katılımcıların kültür temelli içerikleri büyük ölçüde faydalı bulması, dil ediniminin yalnızca yapısal değil, aynı zamanda sosyo-kültürel bağlam içinde gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Özellikle kültürel öğelerin öğretim materyallerine dâhil edilmesi, öğrencilerin hem dilsel hem de toplumsal farkındalık kazanmalarını kolaylaştırmakta ve öğrenme sürecini derinleştirmektedir.

Görsel 7. Anketin yedinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Araştırmanın yedinci sorusu, katılımcılara Türkçe derslerinde hangi sanat dallarının daha fazla yer aldığına yönelik çoktan seçmeli bir biçimde yöneltilmiştir. Katılımcılar birden fazla seçeneği işaretleyebilmiş olup, elde edilen bulgular Görsel 7'de yatay çubuk grafik aracılığıyla görselleştirilmiştir.

Çubuk grafikler, sınıflandırma (nominal), sıralama (ordinal), oran ve aralık düzeyinde ölçülen, kesikli dağılım gösteren verilerin sunumuna uygun görselleştirme araçlarıdır (Atakan vd., 2006: 43). Bulgulara göre, derslerde en sık karşılaşılan sanat alanı edebiyat olmuştur; katılımcıların %51'i (26 kişi), şiir ve hikâye gibi edebî metinlerin kullanıldığını ifade etmiştir. Bunu %49

(25 kişi) ile sinema ve diziler, %33,3 (17 kişi) ile müzik takip etmektedir. Görsel sanatlara (resim, sergi vb.) yer verildiğini belirten katılımcı oranı ise %23,5 (12 kişi) düzeyindedir.

Daha az tercih edilen sanat dalları arasında tiyatro yer almakta olup, bu seçeneği %9,8 oranında (5 kişi) katılımcı işaretlemiştir. Aynı oranda katılımcı (%9,8; 5 kişi) ise Türkçe derslerinde herhangi bir sanat dalının kullanılmadığını belirtmiştir. Bu dağılım, Türkçe öğretiminde edebiyat ve görsel-işitsel içeriklerin (film, dizi, müzik) öne çıktığını; buna karşılık sahne sanatlarının ve plastik sanatların sınırlı düzeyde yer bulduğunu ortaya koymaktadır.

Görsel 8. Anketin sekizinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Katılımcılara yöneltilen sekizinci soru, sanatsal ve kültürel içeriklerin Türkçeyi anlama sürecine katkısına ilişkin görüşleri belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu soruya verilen yanıtlar Görsel 8’de pasta grafik biçiminde sunulmuştur. Katılımcıların %45,1’i (23 kişi) “Kesinlikle katılıyorum”, %31,4’ü (16 kişi) ise “Katılıyorum” seçeneğini işaretlemiştir. Buna karşılık %23,5’lik bir kesim (12 kişi) “Kararsızım” yanıtını vermiştir. “Katılmıyorum” ve “Kesinlikle katılmıyorum” seçeneklerinin hiçbir katılımcı tarafından işaretlenmemiş olması dikkat çekicidir. Bu bulgular, büyük çoğunluğun sanatsal ve kültürel içeriklerin dil anlama sürecine olumlu katkı sağladığı yönünde görüş bildirdiğini göstermektedir. Ancak kayda değer bir oranda katılımcının kararsız kalması, bu katkının tüm bireyler tarafından aynı düzeyde deneyimlenmediğini de düşündürmektedir.

Sanat ve kültür temelli içeriklerin yabancı dil öğretiminde kullanımı, öğrenen bireylerin hem hedef dilin yapısal özelliklerini hem de bu dile ait sosyokültürel bağlamları anlamalarını kolaylaştırmaktadır. Bu bağlamda kültür; sanatsal, toplumsal, bilimsel, anlamsal ve etimolojik yönleriyle öğrenme sürecine dâhil edilerek hem soyut hem de somut değerlerin yaşam deneyimleriyle ilişkilendirilmesine olanak tanır. Böylece kültürel unsurlar aracılığıyla oluşturulan anlam bağlamı, öğrencilerin yalnızca dilsel yapı değil, aynı zamanda iletişimsel yeterlilik geliştirmelerine de katkı sunar. Bu durum, dil bariyerlerinden kaynaklanan olası yanlış anlamaların önüne geçilmesine destek olacaktır (Tüm & Sarkmaz, 2012).

Görsel 9. Anketin dokuzuncu sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Katılımcılara yöneltilen dokuzuncu soru, Türk müziği ve şarkı sözlerinin dil öğrenimine etkisine dair görüşlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. 51 katılımcının yanıtladığı bu sorunun sonuçları Görsel 9’da pasta grafik olarak sunulmuştur.

Şarkılar, kültürel birikimin taşıyıcıları olarak toplumların değerlerini, duygularını ve yaşam biçimlerini yansıtmaya kapasitesine sahiptir. Öğrenciler, hedef dilin konuşulduğu ülkelerdeki akranlarının duygu durumlarını ve sosyal davranışlarını şarkılar aracılığıyla daha iyi anlayabilirler. Ayrıca, şarkı sözlerinin eşlik ettiği dinleme etkinlikleri, doğru telaffuzun gelişimine ve doğal tonlama becerisinin kazanılmasına önemli katkılar sunar. Bunun yanı sıra, şarkılar, öğrenme sürecinde zaman zaman

monotonlaşabilecek ders içeriklerini canlandırarak öğrencilerin derse olan ilgisini artıran etkili destekleyici araçlar olarak kabul edilmektedir (Kahraman, 2019).

Elde edilen verilere göre, katılımcıların çoğunluğu bu unsurun dil öğrenimine olumlu katkı sağladığını belirtmiştir. Katılımcıların %49'u bu yöntemi "Etkili", %39,2'si ise "Çok etkili" olarak değerlendirmiştir. Buna karşılık, yalnızca küçük bir grup "Az etkili" (%5,9), "Etkisiz" (%2) ya da "Karşılaşmadım" (%3,9) yanıtlarını vermiştir.

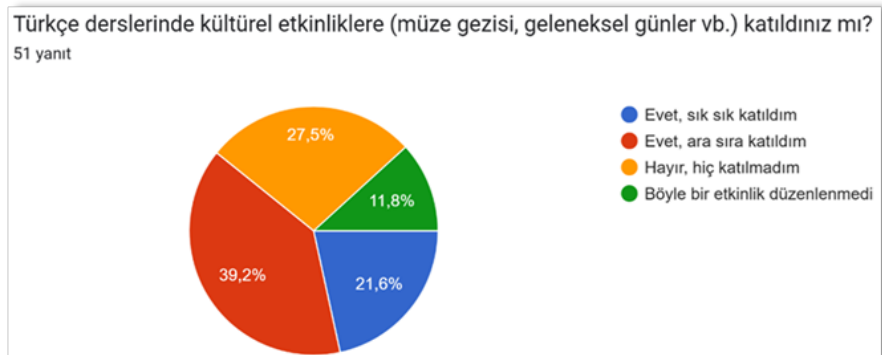
Bu sonuçlar, Türk müziği ve şarkı sözlerinin dil öğrenme sürecinde önemli ve olumlu bir araç olarak görüldüğünü ve öğrenmeyi desteklediğini ortaya koymaktadır. Özellikle, Türkçe kelime dağarcığının yabancı öğrencilere aktarılmasında müzik ve şarkıların etkili ve faydalı materyaller olduğu literatürde de desteklenmektedir (İşcan & Maden, 2020: 638).

Görsel 10. Anketin onuncu sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Anketin onuncu sorusu kapsamında katılımcılara, "Türk kültürüne dair film veya diziler izlemek dil gelişiminizi destekledi mi?" sorusu yöneltilmiştir. Bu soruya toplam 51 katılımcı yanıt vermiştir. Katılımcıların %66,7'si (34 kişi) "Evet, çok destekledi" seçeneğini işaretlemiş; bu bireyler, görsel-ışitsel araçların dil edinim süreçlerinde yüksek düzeyde etkili olduğunu belirtmişlerdir. Katılımcıların %33,3'ü (17 kişi) ise "Evet, bir miktar destekledi" yanıtını vermiş ve kültürel içerikli medya araçlarının sınırlı da olsa katkı sunduğunu ifade etmişlerdir. "Hayır, bir etkisi olmadı" ya da "İzlemedim" seçeneklerine ise hiçbir katılımcı tarafından işaretleme yapılmamıştır. Bu bulgular, katılımcıların Türk dizileri ve filmlerini dil öğrenme sürecinin etkin bir parçası olarak benimsediklerini ve bu kaynakları öğrenme pratiklerine entegre ettiklerini göstermektedir. Elde edilen veriler doğrultusunda, kültürel içeriklerin bağlamsal öğrenmeyi kolaylaştırdığı ve öğrenen motivasyonunu olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

Yabancı dil olarak Türkçe öğrenen bireyler açısından, Türk yapımı film ve dizilere yönelmek; hedef dile dikkatli ve yoğun bir biçimde maruz kalmayı sağlayarak dilsel yeterliliğin gelişimini destekleyen etkili bir yöntem olarak değerlendirilmektedir. Görsel materyallerin eğlendirici ve dikkat çekici yapısı, öğrenme motivasyonunu artırmakta ve öğrenme sürecinin sürekliliğine katkı sağlamaktadır. Aynı sözcüklerin ve dilsel yapıların tekrar yoluyla sunulması hem sözcük dağarcığının gelişimini kolaylaştırmakta hem de edinilen bilgilerin uzun süreli bellekte kalıcılığını güçlendirmektedir. Bunun yanı sıra, bu tür içeriklerin günlük dili ve kültürel kodları yansıtmaları, öğrenenlere daha doğal ve bağlamsal bir dil edinim ortamı sunmaktadır. Bu bağlamda, Türk dizi ve filmleri, yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde pedagojik açıdan etkili ve işlevsel materyaller arasında değerlendirilmektedir (Yaman & Arslan, 2023: 84).

Görsel 11. Anketin on birinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Anketin on birinci sorusunda katılımcılara, “Türkçe derslerinde kültürel etkinliklere (müze gezisi, geleneksel günler vb.) katıldınız mı?” sorusu yöneltilmiştir. Bu soruya verilen 51 yanıt analiz edildiğinde, en yüksek oranla %39,2’si (20 kişi) “Evet, ara sıra katıldım” seçeneğini işaretlemiştir. Bu durum, katılımcıların kültürel etkinliklere belirli periyotlarla katılım sağladıklarını göstermektedir. Katılımcıların %27,5’i (14 kişi) ise “Hayır, hiç katılmadım” yanıtını vererek bu tür etkinliklerin öğrenim süreçlerinde yer almadığını belirtmiştir. %21,6’lık bir kesim (11 kişi) “Evet, sık sık katıldım” ifadesini seçmiş ve bu bireylerin düzenli olarak kültürel etkinliklere dâhil oldukları anlaşılmıştır. Öte yandan, %11,8’i (6 kişi) “Böyle bir etkinlik düzenlenmedi” şeklinde cevap vererek öğrenim gördükleri kurumlarda kültürel içerikli etkinliklerin hiç yer almadığını ifade etmiştir.

Kültür; bir toplumun inançları, değer sistemleri, davranış örüntüleri, dilsel yapıları, sanatsal üretimleri ve yaşam tarzları gibi çeşitli öğelerin bütününden oluşan kapsamlı bir yapıdır. Hem somut hem de soyut öğeleri içeren bu yapı, toplumsal kimliğini inşasında ve kültürel aktarımda belirleyici bir rol oynar. Bu çerçevede kültür, bir toplumun tarihsel birikimini ve ortak belleğini yansıtan dinamik bir yapı olarak değerlendirilmektedir (Korkmaz, 2024: 377). Elde edilen bulgular, kültürel etkinliklerin öğrencilere eşit ölçüde sunulmadığını ve bazı katılımcıların bu olanaklardan tamamen mahrum kaldığını ortaya koymaktadır. Katılım oranlarındaki dengesizlik, kültürel deneyimlerin dil öğretimi süreçlerinde yeterince sistematik planlanmadığını göstermektedir. Bu durum, bağlamsal ve deneyime dayalı öğrenme yaklaşımlarının bazı kurumsal yapılarda etkin biçimde uygulanmadığına işaret etmektedir.

Görsel 12. Anketin on ikinci sorusuna ilişkin yanıtların istatistiksel dağılımı ile bu dağılımın grafiksel temsili

Anketin on ikinci sorusunda katılımcılara, “Genel olarak değerlendirirseniz, sanatsal ve kültürel içeriklerin Türkçe öğrenme motivasyonunuzu nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?” sorusu yöneltilmiştir. Katılımcıların %51’i (26 kişi), sanatsal ve kültürel içeriklerin Türkçe öğrenme motivasyonlarını “çok artırdığını” belirtmiştir. Bu gruptaki bireyler, kültürel açıdan zengin içeriklerin dil öğrenme sürecini teşvik ettiğini ifade etmiştir. Katılımcıların %41,2’si (21 kişi) ise bu tür içeriklerin motivasyonlarını “biraz artırdığını” belirterek, kısmi fakat olumlu bir katkıya işaret etmiştir. Buna karşılık, yalnızca %7,8’lik bir kesim (4 kişi) herhangi bir etkisi olmadığını bildirmiştir. “Azalttı” seçeneği ise hiçbir katılımcı tarafından işaretlenmemiştir.

Elde edilen bulgular, sanatsal ve kültürel içeriklerin dil öğrenme sürecine yönelik algıda büyük ölçüde pozitif bir etki yarattığını ortaya koymaktadır. Katılımcıların %92,2’sinin bu içerikleri motivasyon artırıcı olarak değerlendirmesi, kültürel bağlamların yabancı dil ediniminde ne denli etkili olduğunu açık biçimde desteklemektedir.

Yabancı dil öğreniminde motivasyonun kritik bir rol oynadığı bilinmektedir (Acat vd., 2002). Bu bağlamda, geleneksel dil öğretim yöntemlerinin kültürel unsurlarla zenginleştirilmesi, özellikle Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen bireyler açısından önemli bir motivasyonel katkı sunmaktadır.

3. Sonuç

Günümüzde yabancı dil öğretimi, yalnızca dilsel yapıların aktarımını değil; aynı zamanda bireylerin kültürel farkındalık geliştirmelerini, çokkültürlü ortamlarda etkili iletişim kurabilmelerini ve hedef dile duygusal olarak bağlanmalarını da içeren çok boyutlu bir sürece dönüşmüştür. Bu bağlamda gerçekleştirilen çalışma, Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen uluslararası öğrencilerin sanatsal ve kültürel içeriklere yönelik algılarını inceleyerek, söz konusu içeriklerin dil edinim sürecine etkisini belirlemeyi amaçlamıştır.

Araştırma bulguları, sanatsal ve kültürel içeriklerin, Türkçe öğrenen bireylerin motivasyonlarını artırdığını, anlam kurma süreçlerini desteklediğini ve öğrenmeyi daha kalıcı, anlamlı ve bağlamsal hâle getirdiğini ortaya koymuştur. Edebiyat metinleri, şarkı sözleri, film ve diziler gibi öğelerin öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandığı; bu materyallerin dilin doğal kullanımlarını

tanımaya, telaffuz ve dinleme becerilerini geliştirmeye katkı sunduğu belirlenmiştir. Özellikle Türk dizileri ve müziği gibi popüler kültür öğelerinin öğrencilerin öğrenme sürecine etkin biçimde dâhil olduğu, kültürel farkındalığı artırarak öğrenmeye yönelik olumlu tutum geliştirmelerini sağladığı gözlemlenmiştir.

Bununla birlikte, araştırma verileri bu içeriklerin derslerde kullanımı bakımından sistematik bir uygulama eksikliğine de işaret etmektedir. Sanatsal içeriklerin, öğretim materyallerine çoğunlukla rastlantısal veya öğreticinin inisiyatifine bağlı olarak dâhil edildiği, tiyatro, görsel sanatlar ve kültürel etkinliklerin ise görece sınırlı kullanıldığı görülmüştür. Bu durum, kültür temelli öğretim yaklaşımlarının sürdürülebilir ve planlı bir yapıya kavuşturulması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin dil yeterlik seviyelerinin büyük ölçüde orta ve üzeri düzeyde olması, elde edilen verilerin güvenilirliğini artırmış; farklı ülkelerden gelen öğrencilerin oluşturduğu kültürel çeşitlilik ise çalışmanın çokkültürlü bağlamda değerlendirilmesini mümkün kılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu, kültürel içeriklerin dil öğreniminde etkili bir araç olduğunu ve öğrenme motivasyonlarını olumlu yönde etkilediğini belirtmiştir. Bu bulgular, kültürel öğelerle desteklenen öğretim materyallerinin, dil öğretiminde sadece destekleyici değil, aynı zamanda yönlendirici ve merkezî bir rol üstlenebileceğini ortaya koymaktadır.

Araştırmanın genel çerçevesi, sanatsal ve kültürel içeriklerin dil öğretimi süreçlerine entegrasyonunun, yalnızca dilsel becerilerin geliştirilmesine değil, aynı zamanda öğrencilerin sosyal uyum süreçlerine, kültürlerarası iletişim becerilerine ve öğrenme motivasyonlarına da katkı sunduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, Türkçeyi yabancı dil olarak öğreten kurum ve öğreticilerin, kültürel öğeleri pedagojik temele dayalı, sistemli ve çok boyutlu bir şekilde öğretim sürecine entegre etmeleri önem arz etmektedir.

Sonuç olarak, bu araştırma, kültür temelli öğretimin, yabancı dil olarak Türkçe öğreniminde pedagojik bir gereklilik olduğu yönündeki literatür bulgularını desteklemekte ve öğretim programlarının bu yönde yeniden yapılandırılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Sanat ve kültürün öğretim sürecine etkin biçimde dâhil edilmesi, öğrencilerin yalnızca dile değil, aynı zamanda o dilin taşıdığı değerlere, yaşam biçimlerine ve anlam dünyasına da erişimlerini kolaylaştıracaktır. Bu yönüyle çalışma hem uygulayıcılar hem de eğitim politikaları geliştiricileri için yol gösterici öneriler sunmakta; kültür odaklı dil öğretiminin yaygınlaştırılması yönünde önemli bir katkı sağlamaktadır.

Kaynakça

- Acat, Y. D. D. M. B., Demiral, İ. O. S., & Merkezi, E. Ö. D. E. (2002). Türkiye’de Yabancı Dil Öğreniminde Motivasyon Kaynakları ve Sorunları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 31(31), 312-329. <https://izlik.org/JA39AD75EH>
- Alipbayeva, D. ve Arslan, M. (2023). Ana Dili Konuşuru Olmayan Öğretmen Görüşüne Göre Kültürel Unsurların Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenimine Etkisi. *Journal of Research in Turkic Languages*, 5(2), 51-60. DOI: <https://doi.org/10.34099/jrtl.522>
- Alkan, V., Şimşek, S., & Armağan Erbil, B. (2019). Karma Yöntem Deseni: Öyküleyici Alanyazın İncelemesi. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 7(2), 559-582. <https://izlik.org/JA32AN78YB>
- Arıkan, R. (2018). Anket Yöntemi Üzerinde Bir Değerlendirme. *Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), 97-159. <https://izlik.org/JA86FC64EB>
- Atakan, C., Karabulut, İ., & Öztürk, F. (2006). İki Boyutlu Veriler İçin Görsel Etkili Bazı Tanımlayıcı İstatistikler. *Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Dergisi*, 2 (27), 37-48. <https://izlik.org/JA36KS82FK>
- Ermeydan, B. (2022). Sosyal Bilimlerde Tablo, Grafik ve Şema Kullanımı. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 51 (Özel Sayı 1), 223-237. <https://doi.org/10.30794/pausbed.1086054>
- İşcan, A., & Maden, M. N. (2020). Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenenlerin Türkçe Söz Varlığının Geliştirilmesinde Şarkıların Kullanımı. *International Journal Of Current Approaches İn Language, Education And Social Sciences*, 2(2), 630-650. <https://doi.org/10.35452/Caless.2020.33>
- Kaptan İzmir, E., Cömert, M., & Topçu, E. (2023). Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Lisans Programlarında Göç ve Kültürel Çeşitlilik. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(3), 1458-1476. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2023..-1224440>
- Kahraman, H. (2019). *Şarkı ve Müziğin Yabancı Dil Öğretiminde Yeri ve Önemi* (Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi). YÖK Tez Merkezi.
- Kaya, H. İ., Taşdan, M., Kop, Y., & Metin, M. (2016). Öğretmen Adaylarının Öğretim Elemanlarının Demokratik Davranışlarına İlişkin Algıları (Kars İli Örneği). *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 2(1), 39-49. <https://izlik.org/JA85HS78DN>
- Korkmaz, S. B. (2024). Yabancı Dil Öğreniminde Kültürün Rolü ve Etkisi: Atasözleri ve Deyimler Örnekleri. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 10(23), 377-386. <https://izlik.org/JA24DL84UL>
- Metin, O., & Ünal, Ş. (2022). İçerik Analizi Tekniği: İletişim Bilimlerinde ve Sosyolojide Doktora Tezlerinde Kullanımı. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(Özel Sayı 2), 273-294. <https://doi.org/10.18037/ausbd.1227356>
- Metintaş, S., Şaylıgil, Ö., & Çolak, E. (2019). Tıp Öğrencileri İçin Proje Hazırlama Kılavuzu. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı*, 27-29.
- Miçoogulları, M. (2020). Yabancılar Türkçe Öğretiminde Kültürel Unsurların Kullanımı: “Anadolu Hikayeleri Dizisi” Örneği. *Uluslararası Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Dergisi*, 3(1), 43-63. <https://izlik.org/JA72JG76JN>
- Polat, Ö. S., & Dilidüzgün, Ş. (2015). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Şiir Etkinliklerinin Kültürel İşlevi. *Journal of Turkish Studies*, 10(7), 815-834.
- Tüm, G., & Sarkmaz, Ö. (2012). Yabancı Dil Türkçe Ders Kitaplarında Kültürel Öğelerin Yeri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43(43), 448-459. <https://izlik.org/JA95ZM82DY>
- Yaman, Y., & Arslan, M. (2023). Türk Dizi ve Filmlerinin Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğrenimine Etkisi: Kazakistan Örneği. *Journal Of Research İn Turkic Languages*, 5(2), 83-98. <https://doi.org/10.34099/jrtl.525>